ANARHOSINDIKALISTIČKI BILTEN

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.89 ★ 13. MART 2014. GOD ★ BESPLATNO ★

Mi živimo Đinđićevu viziju...

Svake godine od ubistva Zorana Đinđića oko 12. marta kroz medije smo zasuti naricanjem liberal-fanatika nad tužnom sudbinom tranzicionog premijera, jednog od istaknutijih pristalica divljeg kapitalizma i pljačkaške privatizacije u Srbiji, likvidiranog od strane svojih dotadašnjih saradnika... Kult pokojnog prvog-među-jednakima-od-kriminalaca-na-vlasti pokušava se stvoriti repeticijom selektivno prikazivanih činjenica vezanih za Đinđićevo delovanje, tendenciozno zaboravljanje mračnih i opskurnih njuški sa kojima je ovaj blisko sarađivao, i, pored patetičnih tirada o ubijenoj budućnosti, insistiranju na "viziji" koji je dotični navodno gajio, a koju, po sudu fanova, većina danas aktuelnih političara nema. No, pored maglovitog insisitranja na modernizaciji (a zapravo, u praksi, vesternizaciji društva) i "odgovornosti", ta vizija nikada nije previše jasno formulisana, pa se postavlja pitanje – kakva je to vizija i šta ona prikazuje? Onespokojavajući odgovor na to pitanje je da mi svi, radnička klasa Srbije, danas živimo viziju Zorana Đinđića. "Vizija" Zorana Đinđića zapravo predstavlja model Srbije integrisane u globalni kapitalistički poredak. Ono što odbijaju da nam kažu je da u kapitalizmu nisu svi bogati, nisu svi centri sistema – poput zapadne Evrope ili SAD-a – ne, da bi centri kapitalističkog sistema bili bogati, "sređeni" i sve ono što se prodaje kao razlog za tranziciju ka takvom sistemu, nužno mora postojati periferija koja je eksploatisana, i čije stanovništvo svojim ukradenim radom plaća životni standard populacije u centru, i vladajućim klasama širom sveta. Srbija danas, opljačkana, uništena, sa milionima nezaposlenih, stotinama hiljada siromašnih, bednim radnicima i uništenim dostojanstvom čitave radničke klase je upravo vizija koju je pokušavao da nametne vizionar od voska Đinđić. Da li je to zaista vizija koja nam je potrebna?

Beograd: Radnici Instituta „Kirilo Savić" započeli štrajk

Radnici beogradskog Instituta „Kirilo Savić" stupili su u štrajk zbog duga Instituta od oko 500 miliona dinara i 17 neisplaćenih zarada radnicima. Osnovni zahtev štrajkača je isplata dve prosečne zarade, dodajući da neće odustati od zarada koje nisu dobili od oktobra 2012, i doprinosa koji nisu uplaćivani od avgusta 2011. Zaposleni u ovom institutu su se prvi put 2012. godine obratili Agenciji za borbu protiv korupcije, ali i Ministarstvu rada, Ministarstvu nauke, Poreskoj upravi, zaštitniku građana, premijeru i svim relevantnim institucijama, ali niko nije reagovao.

Novi Sad: Protest radnika prevarenih u tranziciji

Nekoliko desetina radnika propalih preduzeća održali su protest u centru Novog Sada tražeći da državni organi reaguju i preispitaju postupke privatizacije. Na skupu su bili uglavnom nekadašnji radnici firmi „Milan Vidak", „Varadin", „Jugodent", „Jugoalat" i drugih preduzeća koja su propala u proteklih desetak godina nakon privatizacije. Glavni zahtevi su im, pored preispitivanja privatizacije, isplata zaostalih zarada, spajanje staža, rešavanje sudskih postupaka i isplate po tužbama koje su mnogi od njih dobili protiv nekadašnjih firmi.

Kragujevac: Uprkos obećanjima Vlade, rasprodaje se imovina „Autosaobraćaja"

Jedan od pet preostalih autobusa preduzeća „Autosaobraćaj" prodat je na aukciji zbog dugovanja, i pored uveravanja PPV Vučića da će se naći rešenje u novim poslovima sa novim rukovodstvom. Od svih obećanja vlade ispunjena je samo pozajmica od 40.400 dinara, koju radnici treba da vraćaju sa kamatom. U „Autosobraćaju" je ostalo 157 zaposlenih koji su dobili samo jedan minimalac od 16.000 dinara. Uz to, nemaju overene knjižice, duguje im se 12 plata. Zbog prodaje najboljeg autobusa koji je firma imala, 15 radnika ove firme u restruktuiranju je stupilo u štrajk glađu.

"UPRAVLJAČI NISU POTREBNI, NI VLADAR, NI DRŽAVA, SVE JE TO NASILJE." Meša Selimović

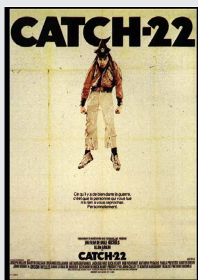
Preporučujemo film

Poslednji valcer u Sarajevu (1990)

U Sarajevo, koje je 1914. pod Austrougarskom okupacijom, u posetu dolazi Franc Ferdinand, a mladobosanci mu pripremaju vatreni doček... Zasnovano na istinitim događajima.

Catch-22 (1970)

Priča o vazduhoplovnoj bazi iz koje poleću američki bombarderi u Drugom svetskom ratu. Pilotima i posadama stalno se postavljaju dodatni zahtevi i povećava broj misija koje moraju da obave da bi mogli da odu kući, i tako u nedogled. Čini se da je ludilo jedino rešenje. I, zaista, svi počunju da lude...

Cabaret (1972)

U jezivoj atmosferi sunovrata civilizacije i uspona nacizma krajem dvadesetih i početkom tridesetih prošlog veka u Nemačkoj, ova priča za glavne junake ima Amerikanku koja igra i peva u kabareu, dvojicu njenih ljubavnika i njihove međusobne odnose.

Represija nad bosanskim ustanicima

Kao što je Direktna akcija ranije javljala, nakon gušenja ustanka u Bosni kompradorska uprava je krenula sa pojačanom represijom i pokušajima kanalisanja gneva koji je nedavno eksplodirao. U nastavku prenosimo informacije dobijene od Balkanskog anarhističkog crnog krsta iz Sarajeva o represiji koja je usledila nad učesnicima pobune.

Nihad Trnka, jedan od demonstranata, uhapšen u petak, 7. marta u Sarajevu. 8. marta je, nakon kriminalističke obrade, prebačen iz FUP-a u Tužilaštvo Bosne i Hercegovine. Uz njega je uhapšen i Salem Hatibović, koji je optužen za donošenje benzina i molotovljevih koktela, a o kojem nemamo više informacija i ne poznajemo ga, i još 5 osoba.

Nihad Trnka ima 22 godine i došao je na proteste jer radi u firmi u kojoj četiri mjeseca nije dobio platu. Trnka je tokom protesta nosio „anonimus" masku. Prije nego je stavio masku na lice, uslikan je. Optužen je za bacanje molotovljevog koktela na zgradu Predsjedništva i ulaska u nju. 8. marta mu je i pretrešena porodična kuća, međutim maska i torba sa snimaka nisu pronađene. Njega se optužuje i za paljenje Arhiva Bosne i Hercegovine. Inače, spaljivanje Arhiva je medijski spin koji je pušten u javnost odmah nakon što je zapaljen prvi sprat zgrade Predsjedništva. Mediji i policija pokušavaju da proguraju priču o tome da je Arhiv zapaljen i izgoren. Važno je istaći činjenicu da se, kao prvo, čitav Arhiv ne nalazi u zgradi Predsjedništva, već samo mali dio – iako se pokušava prodati priča da je čitava istorija BiH izgorila; kada je zgrada Predsjedništva zapaljena, okupljeni pojedinci su ušli u zgradu i spasili 99,9% građe Arhiva.

Nihad je preuzeo odgovornost za ovo djelo. Trenutno mu se stavlja na teret počinjenje krivičnog djela Terorizma (čl. 201 KZBiH, u vezi sa čl. 156 KZBiH – Napad na ustavni poredak). 10. marta Nihadu je određen jednomjesečni pritvor. Prema ovoj odluci, pritvor može da traje do 7. aprila 2014. godine ili do nove odluke suda. Sud je Nihadu odredio pritvor jer „može uticati na svjedoke, saučesnike ili prikrivače" i jer bi „puštanje Nihada na slobodu rezultiralo prijetnjom narušavanja javnog reda."

Anarhistički Crni Krst je definisao Trnku kao osobu zatvorenu zbog aktivnosti koje je počinio u namjeri da se odupre ugnjetavanju i pridonošenju ubrzavanja sprovedbe ravnopravnog, održivog, besklasnog društva utemeljenog na samoopredjeljenju i slobodi.

Uskoro ćemo objaviti na koji način ćete biti u mogućnosti da mu pomognete. Planirano je skupljanje novca za plaćanje advokata. Neki drugovi su pokrenuli inicijativu i traže da se sporedna ulica prema Predsjedništvu nazove po Nihadu.

Da li ste znali

...da je američki časopis Tajm 1938. godine za ličnost godine proglasio Adolfa Hitlera?

Naš izbor je BOJKOT

Kada bi izbori bilo šta mogli da zaista promene, odavno bi bili zabranjeni.

BUDUĆNOST NE POSTOJI, MORAMO SAMI DA JE STVORIMO

Mi ćemo u nedelju 16. marta 2014. godine izabrati da bojkotujemo parlamentarne izbore. Razni analitičari, omladine političkih partija i mediji nam govore kako je bojkot izbora znak pasivizacije i depolitizacije stanovništva, ali to nije istina jer osim pasivnog bojkota postoji i aktivni bojkot. Izbore ćemo bojkotovati ne zato što smo apatični ili „nemamo za koga da glasamo“ ili zato što smo „razočarani“. Izbore ćemo bojkotovati zato što svesno odbacujemo čitav parlamentarni sitem koji je samo maska i dekoracija kapitalizma, čije su pravo lice eksploatacija, siromaštvo, poniženje, uništenje životne sredine, rat...

Ovi izbori neće biti nimalo drugačiji od bilo kojih prethodnih – na njima radnička klasa ne može ništa da dobije jer oni ne mogu ništa da promene. Buržoaski izbori služe da bi među radnicima održavali iluziju da njihove glasove neko sluša i da oni odlučuju o budućnosti društva u kojem žive - dok je istina upravo suprotna. Parlamentarna demokratija je kapitalistička šarena laža čija je jedina uloga da zavede, zbuni i amortizuje nezadovoljstvo radničke klase kroz biranje različitih lica na različite položaje, a uvek u službi vladajuće klase. Ta lica se među sobom ni u čemu suštinski ne razlikuju, već, ih naprotiv, uvek spajaju isti prezir prema proletarijatu i želja da ga večito eksploatišu. Radnička klasa ne treba da se nada da će išta dobiti od ovih ili bilo kojih drugih izbora. Kada bi izbori bilo šta mogli da zaista promene, odavno bi bili zabranjeni.

Treba ponovo naglasiti, jer to nikada ne smemo zaboraviti, da su sva prava, poput prava na osmočasovni radni dan, prava na štrajk, sindikalno organizovanje, zdravstveno osiguranje itd, izborena generalnim štrakovima, protestnim pokretima, ustancima i revolucijama, izborena na radnim mestima, u fabrikama, na ulicama – a ne u parlamentu. Danas nam se ova prava sitematski oduzimaju i upravo se u parlamentima ukidaju višedecenijske tekovine radničke borbe.

Sam bojkot izbora nije dovoljan. Masovnim neizlaskom na birališta poručujemo vladajućoj klasi da ne verujemo u njihove priče i njihov sistem, da ne pristajemo na njihove laži i da odbijamo da učestvujemo u daljem uništavanju naših života. To je prvi korak. Sledeći korak mora biti aktivan otpor, organizovanje i borba za bolje uslove života i rada. Radnička klasa se mora organizovati u direktno demokratske sindikate i pokrenuti aktivne borbe na radnim mestima i u lokalnim zajednicama, jer je *status quo* neprihvatljiv, besmislen i monstruozan.

Ovog 16. marta pozivamo radničku klasu Srbije na bojkot izborne farse i na samoorganizovanje odozdo protiv kapitalističkog sistema. Jedino organizovanje radnika na slobodarskim osnovama može imati istinskog uspeha i jedino ono može utabati put ka transformaciji ovog društva u kome život postaje težak i mučan do neizdržljivosti. Budućnost je ili u izgradnji društva dostojnog čoveka ili budućnosti neće ni biti. Ono što je sasvim sigurno: budućnost nije u novim parlamentarnim izborima. Oni nam neće doneti ništa dobro.

Sva prava radnika, poput prava na osmočasovni radni dan, prava na štrajk, sindikalno organizovanje, zdravstveno osiguranje itd, izborena su generalnim štrakovima, protestnim pokretima, ustancima i revolucijama, izborena na radnim mestima, u fabrikama, ulicama – a ne u parlamentu. Danas nam se ova prava sitematski oduzimaju i upravo se u parlamentima ukidaju višedecenijske tekovine radničke borbe.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Švedska: fašisti napali učesnike osmomartovske proslave

Malme, Švedska. Pripadnici fašističke Partije Šveđana napadali su noževima učesnike osmomartovske proslave koji su se, nakon učešća na proslavi Međunarodnog dana žena, kasno noću vraćali kućama. Jedna osoba sa teškim povredama glave smeštena je na intenzivnu negu, a još troje je izbodeno po rukama i grudima. Nacisti su čekali žrtve u blizini Folketsparka, u kojem se održavao osmomartovski festival, što potvrđuje da je napad bio planiran.

Jedan od teže povređenih je 25-godišnjak koji je aktivno učestvovao u pokretu protiv rasizma i homofobije među fudbalskim navijačima. Među napadačima na učesnike osmomartovske proslave bio je i istaknuti član Partije Šveđana, Andreas Karlson, koji je nožem napao jednu aktivistkinju feminističkog pokreta. On je, inače, kao dobrovoljac na strani ukrajinskih fašista učestvovao u nedavnom prevratu u Ukrajini, a u Švedsku se sa svojom bandom vratio baš uoči 8. marta.

Ministar inostranih poslova Švedske Karl Bilt nedavno je izjavio da ukrajinsku Svobodu, organizaciju koja je u sestrinskim odnosima s Partijom Šveđana, čine „evropske demokrate koji se zalažu za iste vrednosti kao i mi (Šveđani)", a ovo minimiziranje i normalizacija fašista od strane samog vrha države svakako je poslužilo kao zeleno svetlo za preduzimanje aktuelnih nasilnih akcija fašista u Švedskoj.

Osmomartovskom podmuklom napadu fašističkih kukavica prethodilo je nekoliko nedavnih incidenata u Malmeu i okolini, među kojima je bilo i podmetanje požara u jednoj srednjoj školi i razbijanje prozora na kancelarijama socijaldemokratske omladine. Služba bezbednosti i policija Švedske uporno negiraju političku pozadinu ovih napada, kvalifikujući ih kao „obračune zaraćenih bandi", a isto tako su pre nekoliko meseci ignorisali upozorenja da Švedski pokret otpora priprema napad na antirasističke demonstracije u Kartropu.

Fašistička pretnja se očigledno ne shvata ozbiljno, ne samo u Švedskoj nego i u celoj Evropi. Fašističko nasilje se bezazleno kvalifikuje kao „izbijanje tuča među mladim ljudima" ili kao „fenomen ekstremizma". Zanemaruje se činjenica da se švedski fašisti obučavaju za ulične borbe u saradnji i u neposrednim kontaktima sa srodnim fašističkim organizacijama u Evropi: Jobikom u Mađarskoj, Svobodom u Ukrajini i Zlatnom zorom u Grčkoj.

Inače, Partija Šveđana se, osim što ovih dana sprovodi ulično nasilje, priprema i za učešće na izborima u septembru.

Epilog ukrajinske „revolucije" - Nova vlada u Kijevu najavljuje žestoke mere štednje

Nova desničarska vlada u Kijevu priprema žestoke mere štednje, u skladu sa očekivanjima potencijalnih međunarodnih finansijera poput MMF-a, koje uključuju i smanjenje penzija za 50%. Mere štednje bi mogle da počnu da se primenjuju već ovog meseca.

To je epilog još jedne „uspešne" revolucije koju je finansirao krupni kapital iz Amerike i Evropske unije. Narod Ukrajine, nakon terora prethodne diktatorske vlasti, počinje sad da oseća na svojoj koži i sve blagodeti „slobode" i „demokratije".

Jedino što se dobro u ovom sveopštem ukrajinskom zlu može dogoditi jeste to da beda, kojom su ukrajinski desničarski evrofanatici „nagradili" narod za borbu sa prethodnim režimom, bude podsticaj narodu da se obračuna s lažnim revolucionarima i izvede istinsku, slobodarsku revoluciju.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6, 11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000